

औरंगाबाद जिल्ह्यातील जलप्रदूषण: एक विश्लेषण

डॉ. पाटील एस.ए.

उपप्राचार्य,
अंकुशराव टोपे महाविद्यालय, जालना

बीडखे एस.एम.

संशोधक विद्यार्थी

डॉ. पंकज शिंदे

संत ज्ञानेश्वर महाविद्यालय,
सोयगाव

सारांश

मानवाने नैसर्गिक साधन-संपत्तीचा अमर्याद वापर करून प्रदूषणासारखा भस्मासूर निर्माण केला आहे. त्याचे विघातक परिणामांना मानवालाच सामोरे जावे लागत आहे. त्यामुळे मानवी जीवन, आरोग्य धोक्यात आले आहे. परिणामांची मानवाला जाणीव होती, परंतु "कळते पण वळत नाही" या वृत्ती प्रमाणे मानवाची स्थिती झाली होती. त्याचाच परिणाम म्हणून मानवासमोर आज असंख्य अशा पर्यावरणीय समस्यांनी (जलप्रदूषण) वैमान मांडले आहे. आपल्या अकळ पुढच्या पिढीला देण्यासाठी काही राहणार नाही याची जाणीव झाल्यामुळे काही अंशी प्रयत्नांना यश मिळत आहे.

प्रस्तावना :-

पाणी म्हणजे जीवन या उक्ती प्रमाणे मानवाचे अस्तित्व पाण्याशिवाय असूच शकत नाही. पाणी ही एक नैसर्गिक साधन-संपत्ती होय. मानव आपल्या गरजा भागवण्यासाठी नैसर्गिक-साधनसंपत्तीचा वापर करत असतो. परंतु वाढती लोकसंख्येमुळे नैसर्गिक साधन-संपत्ती अपुरी पडत आहे. त्यांच्या वापरावर मर्यादा येत आहेत. वाढते शहरीकरण त्यामुळे निर्माण होणारा मुलभूत गरजांची पुरवठा त्यातून निर्माण होणारे टाकाऊ पदार्थ, सांडपाणी, मैलापाणी, कारखान्यातील सापण मिश्रित पाणी यांची विलेवाट लावण्यासाठी नदी प्रवाहाचा सरासरी वापर होत असतो त्यामुळे 'जलप्रदूषण' सारखी गंभीर समस्या उभी राहते. जलप्रदूषणाचा प्रश्न जागृतीला एखाद्या दुसऱ्या देशाचा नसून संपूर्ण मानव जातीच्या अस्तित्वाचा आहे. या प्रश्नाच्या यशस्वी सोडणूकीवर भविष्यातील मानवाचे अस्तित्व, सातत्य किंवा विनाश अवतलून आहे. जीवनात आपणास प्रत्येक गोष्टीची किंमत मोजावी लागते. गेल्या शतकात मानवाला वेगवान औद्योगिकीकरणाची, वाढत्या जीवनाच्या राहणीमानाच्या रूपाने स्वादिष्ट फळे चाखावयास मिळाली आता प्रदूषणाच्या रूपाने त्या फळांची विंगत भोगण्याची वेळ आलेली आहे.

पाण्याचे महत्त्व :-

"पाणी हे जीवन आहे" असे म्हटले जाते. प्रामुख्याने भारत हा कृषिप्रधान देश असून येथील सुमारे ६५% जनता पावसाच्या पाण्यावर शेती व्यवसाय करतात. पिकांना पाणी पुरवठा हा पर्जन्य व सिंचनाद्वारे होतो. पिकांच्या योग्य माळीसाठी व भरघोस उत्पादनासाठी पाणी पुरवण्याची नितांत आवश्यकता असते. त्यासाठी नद्यांवर धरणे बांधून पाण्याची उलब्धता केली जाते. तसेच भूगर्भातील पाणी विहीर, कुपनलीका यांच्याद्वारे शेतीत उलब्ध केले जाते. पाण्याच्या उपयोग मानवाला पिण्यासाठी व घरघुती वापरासाठी तर होतोच त्याशिवाय पशुपालन, उद्योगधंदे, जलवाहतूक शेती, ऊर्जा निर्मितीसाठी व मासेमारी इत्यादी कार्यासाठी सुद्धा होतो.

पाण्यास क्षेत्र :-

औरंगाबाद हे मराठवाड्याची राजधानी असून भौगोलिक दृष्ट्या महाराष्ट्राच्या उत्तर-मध्यभागात वसलेला आहे. औरंगाबाद जिल्ह्याचा अक्षवृत्तीय विस्तार-१९°१८ उत्तर ते २०°४० उत्तर असून रेखावृत्तीय विस्तार ७४°३८ पूर्व ते ७५°४० पूर्व आहे. औरंगाबाद जिल्ह्याचे एकूण क्षेत्रफळ १०,१०६ चौ.कि.मी. आहे. औरंगाबाद जिल्हा पर्जन्य ह्यायेच्या प्रवेशात येत असल्यामुळे येथे पर्जन्य कमी व अनियमित स्वरूपात पडतो. येथील वार्षिक सरासरी पर्जन्य ६७५ मी.मी. आहे. सन २०११ च्या जनगणनेनुसार जिल्ह्याची लोकसंख्या ३७ लक्ष आहे. लोकसंख्येची घनता ३६६ प्रती चौ.कि.मी. असून लिंग गुणोत्तर हे ९२३ एवढे आहे. औरंगाबाद जिल्ह्याचा साक्षरता दर हा ८०.४०% एवढा आहे. औरंगाबाद जिल्ह्यात औरंगाबाद, कन्नड, वैजापूर, फुलंब्री, सिल्लोड, सोयगाव, पैठण, गंगापूर व खुलताबाद या ९ तालुक्यांचा समावेश होतो.

परिष्ठापणे :-

- १) औरंगाबाद जिल्ह्यातील जलप्रदूषणाचा अभ्यास करणे.
- २) औरंगाबाद जिल्ह्यातील जलप्रदूषणाच्या समस्यांचे विश्लेषण करून उपाय सुचविणे.

संशोधन पद्धती :-

संशोधन लेखासाठी द्वितीय सामुग्रीच्यासाह्याने वर्णनात्मक व विश्लेषणात्मक संशोधन पद्धतीचा वापर करण्यात आला.

जलप्रदूषण :-

पाणी ही मानवास निसर्गाने दिलेली अनमोल देणगी आहे. पर्यावरणातील पाणी हा अजैविक घटक आहे. पाणी ही औद्योगिक व घरगुती वापरासाठी आवश्यक असते. परंतु मानवाच्या अमानवी कृत्यामुळे सृष्टीतल्या प्रत्येक पाण्यावर परिणाम केला आहे यापासून पाणीही सुटले नाही. जलप्रदूषण हे दोन्ही पाण्यात होते ते म्हणजे भूपृष्ठावरील पाणी आणि भूमिगत पाणी. घरगुती वापरातील पाणी, कारखान्यातून बाहेर पडणारे सांडपाणी जवळच्या जलाशयांमध्ये सोडल्यात तेव्हा पाणी प्रदूषित होते. लोह-पोलाद, खानकाम, कागद उद्योग, साखर कारखाने, वस्त्रउद्योग, रासायनिक उद्योग, ताग उद्योग, रंग, औषधी उद्योग यांच्यातून बाहेर पडलेले पाणी जलसाठ्यात मिसळले की भूजलाचे प्रदूषण होते. त्यामुळे जलप्रदूषणाची समस्या दिवसेंदिवस उग्ररूप धारण करून मानवासमोर असंख्य समस्या निर्माण होत आहे.

औरंगाबाद शहरातील जलप्रदूषण :-

औरंगाबाद शहर हे खामनदीच्या काठावर वसलेले आहे. खाम नदीचा उगम हा चौका डोंगरातून झालेला आहे. गोदावरी नदीची उपनदी आहे. औरंगाबाद शहरातून वाहत असतांना खाम नदीला लहान-मोठे ५६ नाते येवून मिळतात. या नाल्यांमध्ये औरंगाबाद शहरातील सांडपाणी, मैलापाणी, रेल्वे स्टेशन औद्योगिक वसाहतीतील सांडपाणी, रसायन मिश्रित पाणी सोल्या जाते हे सर्व पाणी खाम नदीत एकत्र होऊन पूढे गोदावरी नदीला जावून मिळते गोदावरी नदीवर बांधलेल्या नाथसागरात या पाण्याचे संचय होते. नाथसागरातील जलाशयाच्यापाण्यावर तबंगा निर्माण होतो. नाथसागरातील पाणी हे जलसिंचनासाठी, पिण्यासाठी व उद्योगासाठी वापरले जाते. या पाण्यावर फारोळा जलशुद्धीकरण यंत्रणेमध्ये प्रक्रिया करून ते पाणी पिण्यासाठी व उद्योगासाठी वापरले जाते.

औरंगाबाद जिल्ह्यात ५ औद्योगिक वसाहती आहेत त्या रेल्वे स्टेशन, चिकलठाणा, वाळूज, शेंद्रा, चितेगाव, चितेगाव इत्यादी औरंगाबाद मधील वाळूज औद्योगिक वसाहतीत ३०३२ लहान-मोठे उद्योग आहेत. येथील मध्यम उद्योग हा गरमशटीस आलेला आहे. या मध्य निर्मितीउद्योगाला भरमसाठ पाण्याची आवश्यकता असते. १ लिटर मद्यासाठी १६ लिटर पाण्याची आवश्यकता भासते व उर्वरित रसायन मिश्रित पाणी नाल्यामध्ये सोडले जाते. त्या रसायन मिश्रित पाणी नाल्यात जावून पाणी प्रदूषित होते औरंगाबाद महानगरपालिकेने सलीम अली सरोवर नजीक जल शुद्धीकरण केंद्राची स्थापना केली असून परिसरातील सांडपाणी व मैलामिश्रित पाण्यावर प्रक्रिया करून ते पाणी सलीम अली सरोवरात सोडले जाते. परंतु औरंगाबाद शहरात पंचातारांकीत वसाहतीत असलेल्या उद्योगांच्या संख्येपुढे (एकूण ४०६५ उद्योग) जलशुद्धीकरण प्रकल्प नगण्य असून जलप्रदूषण रोखण्यासाठी ही यंत्रणा अपूरी ठरत आहे.

उद्योगधंदे (२०१०-२०११)

अ.क्र	औद्योगिक क्षेत्र	उद्योग धंदे
१	रेल्वे स्टेशन औद्योगिक क्षेत्र	१२८
२	चिकलठाणा औद्योगिक क्षेत्र	७९४
३	वाळूज औद्योगिक क्षेत्र	३०३२
४	चितेगाव, पैठण औद्योगिक क्षेत्र	७६
५	शेंद्रा औद्योगिक वसाहत	३५
	एकूण	४०६५

स्रोत :- महाराष्ट्राची आर्थिक पहाणी अहवाल. (२०१०-२०११)

औरंगाबाद जिल्ह्यातील औद्योगिक क्षेत्रांमध्ये अॅटो उद्योग, औषधी उद्योग, रबर व प्लास्टिक उद्योग, फुड प्रोसेसिंग बेक्डरेज उद्योग, ऑफसेट प्रिंटिंग उद्योग, रसायन उद्योगधंदे स्थापन झाले आहेत. या उद्योगांना मोठ्या प्रमाणावर पाण्याची आवश्यकता भासते व या उद्योगांतून बाहेर पडणाऱ्या रसायनातून मिश्रित सांडपाण्यामुळे जलप्रदूषण होत आहे. तसेच जलाशयातील पाणी जमिनीत मुरून भूजल सुद्धा प्रदूषित होत आहे. हे रोखण्यासाठी शासनाने कठोर उपाय-योजना राबवण्याची आवश्यकता आहे.

जलप्रदूषण नियंत्रण कायदा (१९७४) :-

भारत सरकारने सन १९७४ साली जलप्रदूषण नियंत्रण कायदा केला. भारत सरकारने पर्यावरणाचे संवर्धन, आरोग्य व जलप्रदूषणाचे नियंत्रण करण्यासाठी हा कायदा केला. या कायद्याचे प्रमुख उद्देश म्हणजे देशातील पाण्याची गुणवत्ता वाढवणे व प्रदूषण नियंत्रण करणे, या कायद्यातील तरतूदीनुसार केंद्र व राज्य जलप्रदूषण नियंत्रण मंडळी निर्माण करण्यात आली आहे.

जलप्रदूषण नियंत्रण मंडळाची कार्ये

- १) मद्यांची व विहिरींची स्वच्छता ठेवणे.
- २) जलप्रदूषणाचे सर्वेक्षण करणे.
- ३) कारखान्यातून बाहेर पाडणाऱ्या पाण्याचे नमुना गोळा करणे.
- ४) जलप्रदूषण करणाऱ्या औद्योगिक व प्रतिष्ठानातील कागदपत्रे तपासणे व यंत्रणे विषयी तांत्रिक माहिती घेणे.
- ५) कारखान्यावर जलप्रदूषणाबद्दल कोर्टात केस दाखल करणे.
- ६) केंद्र व राज्य सरकारांना सल्ला देणे.
- ७) जलाशयामध्ये ताज्य पदार्थ सोडण्यास प्रतिबंध करणे.
- ८) जलप्रदूषण रोखण्यासाठी कायदा करून जनप्रदूषणा नियंत्रण मंडळे निर्माण करूनही जलप्रदूषणाची समस्या आजही पाहिली होण्याऐवजी मानवी कृत्यामुळे वाढतच चालली आहे.

जलप्रदूषणाची कारणे :-

- १) झाडपाणी, मैलापाणी नद्यात सोडल्याने जलप्रदूषण होते.
- २) कारखान्यातील अपद्रव्ये दुषितके पाण्यातून सोडल्यामुळे जलप्रदूषण होते.
- ३) जंतूनाशके, किटकनाशके यांचा भू-प्रदेशाकडून पावसाद्वारे जलभागात प्रवेश होऊन जलप्रदूषण होते.
- ४) जलसाठ्यामध्ये जनावरे, कपडे धुतल्यामुळे जलप्रदूषण होते.
- ५) पाण्यात सेंद्रिय पदार्थ कुजणे अथवा विघटन होऊन जलप्रदूषण होते.

जलप्रदूषण योजना :-

- १) महापालिका नगरपालिकांच्या हद्दतील गटारांचे पाणी एकत्र करून त्याच्यावर योग्य प्रक्रिया करून त्यांचा पूर्णवापर कसा करता येईल याची उपाय योजना करणे.
- २) झाडपाण्यावर प्रक्रिया करून ते पाणी शेतीसाठी वापरणे.
- ३) जलसाक्षरता कार्यक्रमाच्या माध्यमातून पाणी प्रदूषणाविषयी जनजागृती निर्माण करणे.
- ४) नैसर्गिक संसाधनांचा मर्यादित वापर करून विकास साध्य करण्याच्या जीवन प्रणालीचा अंगीकार करणे.
- ५) २४ मार्च जागतिक जलदिन व २५ एप्रिल हा जलसंपत्ती दिन म्हणून साजरा करून लोकांना जागृती निर्माण करावी.

निष्कर्ष :-

- १) पर्यावरण प्रदूषणामुळे मानवा समोर असंख्य समस्या निर्माण झाल्या आहेत.
- २) औद्योगिकरण, नगरिकरनामुळे प्रचंड प्रमाणात प्रदूषण वाढून त्याचा मानवी आरोग्यावर परिणाम होत आहे.
- ३) जलप्रदूषण कायदा करूनही जलप्रदूषण नियंत्रण पूर्णतः होऊ शकले नाही.
- ४) जलप्रदूषण त्यांची उगमस्थाने, कारणे आणि परिणाम यांची माहिती असून देखील मानव ही समस्या सोडवण्यात अपयशी ठरत आहे.

संदर्भ :-

- १) पर्यावरण भूगोल - डॉ.बी.वी.वांगीकर, कैलास पब्लिकेशन, औरंगाबाद. (२००४)
- २) पर्यावरण जागृती - डॉ. कुंभारे अरुण राजाराम, पायल पब्लिकेशन, पूणे. (२००४)
- ३) भारताचा भूगोल, प्रा.माधव पुराणिक, विद्या प्रकाशन, औरंगाबाद. (२००५)
- ४) महाराष्ट्राचा भूगोल - डॉ. प्रकाश सावंत, फडके प्रकाशन कोल्हापूर. (२००२)
- ५) महाराष्ट्राची आर्थिक पाहणी अहवाल. (२०१०-२०११)
- ६) जलसंवाद (२०१३)
- ७) योजना मासिक.
- ८) दैनिक लोकसत्ता.